KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH

Bruksela, dnia 18.7.2005
COM(2005)317 wersja ostateczna

2005/0131(CNS)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie poprawy współpracy policyjnej Państw Członkowskich Unii Europejskiej, w szczególności na granicach wewnętrznych, oraz zmieniającaKonwencję Wykonawczą do Układu z Schengen

(przedstawiony przez Komisję)

UZASADNIENIE

1) KONTEKST WNIOSKU

- **Podstawa i cele wniosku**

Przygotowanie wniosku dotyczącego decyzji Rady w sprawie poprawy współpracy [policyjnej i celnej] na granicach wewnętrznych Państw Członkowskich Unii Europejskiej zostało przywołane w programie legislacyjnym i w programie pracy Komisji na rok 2005 (IRMS 2004/JLS/036), jako wymienione już w programie prac na rok 2004.

W Programie haskim z 4 listopada 2004 r., Rada Europejska zachęca Komisję do występowania z wnioskami mającymi na celu dalszy rozwój dorobku Schengen w odniesieniu do transgranicznej operacyjnej współpracy policyjnej, zaś w deklaracji o zwalczaniu terroryzmu z 29 marca 2004 r. Rada Europejska zaleca, aby Rada, między innymi, dokonała analizy środków w zakresie „pościgu transgranicznego" oraz wzywa do dalszego rozwijania ram prawnych.

- **Kontekst ogólny**

Traktat z Amsterdamu upatruje nowego celu Unii w stopniowym ustanawianiu przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.

Swobodny przepływ osób w granicach tego obszaru wymaga działań skierowanych przeciw lukom w systemie bezpieczeństwa wynikłym ze zniesienia kontroli granicznej, bowiem złoczyńcy korzystają z wolności przemieszczania się na równi z praworządnymi obywatelami. Bezkarność, którą rodzą trudności we współpracy powinna zostać zlikwidowana.

Występująca w rejonach przygranicznych przepuszczalność koegzystujących po sąsiedzku jurysdykcji jest najwyraźniej odczuwalna w codziennej pracy policji. Potrzeba odpowiednich mechanizmów współpracy jest zatem najbardziej dotkliwa w tych rejonach, gdzie trzeba stawić czoła szczególnie trudnym wyzwaniom w sferze bezpieczeństwu przekraczającym wyzwania spotykane na pozostałych terytoriach UE. Jakkolwiek każdy z regionów ma własną specyfikę co do demografii, geografii i poziomu zamożności, podobieństwa cechujące potrzeby współpracy pozwalają na wypracowanie wspólnych ram skierowanych na usuwanie przeszkód we współpracy, koordynację działań i wymianę informacji. W razie niepowodzenia wspomnianych ram, odmienne praktyki i reguły wykrywania, śledzenia oraz ścigania przestępstw o skutkach ponadgranicznych uniemożliwią egzekwowanie prawa i wywołają zakłócenia bezpieczeństwa.

Dla sprostania tym wyzwaniom, wobec braku ogólnych ram współpracy, Państwom Członkowskim pozostało podpisywanie między sobą kolejnych układów dwustronnych. Konwencja z Schengen ogranicza się do postanowień ogólnych, pozostawiając Państwom Członkowskim zadbanie o szczegółowe regulacje. Tymczasem ostatnio wynikły stan rzeczy, zgromadzone doświadczenia oraz żądania stawiane na poziomie Unii domagają się aktów prawnych ustalających wspólne podstawowe zasady poprawy istniejących mechanizmów i ustalających struktury, na których oprze się rozwijana współpraca.

Pośród nowopowstałych struktur, niektóre okazały się nadzwyczaj skuteczne, jak stałe centra współpracy, jednocząc wszystkich zainteresowanych po obu stronach granicy.

- **Obowiązujące przepisy w dziedzinie, której dotyczy wniosek.**

W ramach konkluzji Rady z Tampere w 1999 r. ustalono konkretne zasady regulacji, a także – acz w mniejszym stopniu – szkielet operacyjny dla przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i

sprawiedliwości wprowadzonej przez Traktat o Unii Europejskiej zwany Traktatem z Amsterdamu z 1997 r.

Wiedeński plan działań z roku 1998[1], utrzymujący ważność na mocy Traktatu z Amsterdamu, wzywał do rozszerzenia współpracy transgranicznej poprzez ustanowienie stałych struktur współpracy w postaci wspólnych posterunków policji i centrów współpracy służb celnych i policji na granicach wewnętrznych.

Konwencja z Schengen z 1990 r., włączona w ramy UE na mocy Traktatu z Amsterdamu, przewiduje zniesienie kontroli granicznych, przy jednoczesnym wzmocnieniu środków kontroli na granicach zewnętrznych. Dla wyrównania braków w dziedzinie bezpieczeństwa spowodowanych przez zniesienie kontroli granicznych, wprowadzone zostały nowe mechanizmy umożliwiające i wspomagające współpracę policyjną.

W programie haskim z 5 listopada 2004 r. Rada Europejska zachęca Komisję do występowania z wnioskami mającymi na celu dalszy rozwój dorobku Schengen w odniesieniu do transgranicznej operacyjnej współpracy policyjnej.

- **Spójność z innymi dziedzinami polityki i celami Unii**

Decyzja jest spójna z politykami stojącymi za stopniowym ustanowieniem przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości

2) KONSULTACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI I OCENA SKUTKÓW

- **Konsultacja z zainteresowanymi stronami**

Żadne szczególne konsultacje nie były konieczne. Wnioski, do jakich tego rodzaju konsultacje mogłyby prowadzić, są dostępne w kontekście uprzednich oraz obecnie prowadzonych działań na poziomie Unii (badań, grup przy Radzie i innych europejskich forów zajmujących się współpracą policyjną). Konsekwentnie określano w nich kwestie, które omawia niniejsza decyzja, jako strukturalne potrzeby ram ponadgranicznych. Najważniejszymi z wykorzystanych źródeł są 1) komunikat Komisji do Parlamentu i Rady w sprawie umacniania współpracy policyjnej i celnej w UE (COM(2004)376 wersja ostateczna) z 18.5.2004 r., w kontekście którego Komisja zasięgnęła opinii organów ścigania Państw Członkowskich, i który oparto na a) wyczerpujących badaniach, b) wynikach procesu oceny systemu Schengen za lata 2000-2004; 2) Katalog zaleceń dotyczących prawidłowego stosowania dorobku Schengen i najlepszych praktyk: w części dotyczącej współpracy policyjnej (dokument 9788/01/03 SCH-EVAL 40 COMIX 328 rev 1 z 16.6.2003 r.) zawierający konkretne zalecenia organów ścigania dla poprawy w dziedzinie objętej niniejszą decyzją; 3) Wyniki debaty na forum grupy zadaniowej szefów policji UE w sprawie wzmocnienia współpracy policyjnej na wspólnych granicach; 4) Wnioski końcowe seminarium „Ład publiczny bez granic", które odbyło się w Holandii w marcu 2004 r.

- **Gromadzenie i wykorzystanie ekspertyz zewnętrznych**

Nie dotyczy.

- **Ocena skutków**

Co do wpływu na prawa podstawowe, powinno się podkreślić fakt, iż bezpośrednim celem decyzji jest wniesienie wkładu na rzecz wdrożenia artykułów 2 i 3 Karty Praw Podstawowych, które nadają każdemu prawo do życia i integralności osoby; a realizuje go

1 Dz.U. C 19 z 23.1.1999 r., str. 1.

poprzez rozszerzanie ponadgranicznej współpracy służb ścigania, przy pełnym zachowaniu odmiennych tradycji prawnych i systemów poszczególnych Państw Członkowskich, jak również pozostałych zasad i praw podstawowych w postaci, w jakiej zostały ujęte w Karcie. Co więcej, przetwarzanie danych osobowych podlega ochronie na mocy art.8 Karty.

3) ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

- **Krótki opis proponowanych działań**

Decyzja proponuje przejrzyste, powszechne ramy dla prowadzenia i dalszego rozwoju transgranicznej współpracy policyjnej, zwłaszcza w obszarze granic wewnętrznych. W tym celu, decyzja określa ogólne zasady promocji współpracy strategicznej i operacyjnej między organami policyjnymi i celnymi, tym samym przyczyniając się do wypełnienia misji, jaką nań nakłada art. 29 TUE, mającej na celu zwiększenie poziomu bezpieczeństwa obywateli Unii Europejskiej. Bardziej szczegółowo ujmując, cel ten realizowany jest przez: a) wzmocnienie i usprawnienie wymiany informacji na temat wszystkich kwestii dotyczących współpracy organów ścigania, b) wspólne działanie, podejmowane w zakresie ustawicznej koordynacji działań strategicznych i operacyjnych, c) wspólne działanie w zakresie koordynacji działań operacyjnych, d) poszerzanie istniejących ponadgranicznych sił profesjonalnych oraz e). zapewnienie struktur nadzoru i współpracy dla przyszłego dalszego rozwoju. Niniejsza decyzja nie wpływa na zniesienie kontroli na granicach wewnętrznych zgodnych z art. 2 Konwencji z Schengen.

- **Podstawa prawna**

Podstawę prawną wniosku stanowią artykuły: 30 ust. 1 lit. a), b), c), art. 32 oraz art. 34 ust. 2 lit. c) TUE. Na mocy art. 5 ust. 1 Protokołu włączającego dorobek Schengen w ramy Unii Europejskiej, propozycje i inicjatywy formułowane na podstawie dorobku Schengen podlegają stosownym postanowieniom traktatów.

- **Zasada pomocniczości**

Zasada pomocniczości ma zastosowanie, ponieważ wniosek nie wchodzi w zakres wyłącznych kompetencji Unii Europejskiej.

Cele przewidziane we wniosku nie mogą być osiągnięte w wystarczającym stopniu przez Państwa Członkowskie z wymienionych niżej powodów.

Celem projektu jest wyraźne sformułowanie i umieszczenie w przejrzystych ramach wspólnych zasad współpracy w dziedzinie ładu publicznego, jakie miałyby zastosowanie na całym obszarze Unii. Pozwoli to na osiągnięcie równie wysokiego poziomu strzeżenia porządku publicznego, jednocześnie chroniąc przed niedociągnięciami wynikającymi z rozbieżności szkodliwych dla bezpieczeństwa obywateli. W rzeczy samej, cel ten nie może być osiągnięty przez Państwa Członkowskie indywidualnie. Co więcej, zmiany w Konwencji z Schengen, które wprowadza niniejsza decyzja nie mogą być wprowadzone indywidualnie przez Państwa Członkowskie.

Żadne z Państw Unii nie może prowadzić odosobnionej polityki bezpieczeństwa z powodów wysokiej przenikalności granic, ale w równym stopniu z powodu współzależności krajowych służb porządku publicznego. Wynikła stąd współodpowiedzialność za bezpieczeństwo Unii jako przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w ogóle i w szczególności dla bezpieczeństwa każdego z osobna domaga się środków takich jak niniejsza decyzja. Projekt przewiduje ujęcie wszystkich form i odmian działania wypracowanych od czasu wejścia w życie Konwencji z Schengen we wspólne, przejrzyste ramy. Odrzucenie projektu grozi nierównomiernym rozwojem praktyki ochrony porządku publicznego w pewnych obszarach Unii, a jednocześnie nierównym wzrostem poziomu bezpieczeństwa publicznego.

Cele przedstawione we wniosku można zrealizować lepiej poprzez działania na szczeblu unijnym z powodów wymienionych poniżej.

Niniejsza decyzja określa „ogólne zasady rozszerzania współpracy strategicznej i operacyjnej" organów policyjnych i celnych oraz ma zwiększać „poziom bezpieczeństwa obywateli Unii Europejskiej". Decyzja podsumowuje w przejrzystych ramach dalszy rozwój, zasady i praktyki współpracy transgranicznej, jakie wypracowano w ciągu minionej dekady w kontekście Schengen, a w ciągu ostatnich pięciu lat w zakresie przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości. Koncepcja przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości w myśl art. 61 TWE oraz art. 29 TUE wymaga wspólnej polityki, między innymi w dziedzinie współpracy w zakresie bezpieczeństwa transgranicznego ze względu na współzależność działań krajowych służb porządku. Projekt ma na celu osiągnięcie równowagi między konsolidacją praktyk, usprawnieniem współpracy i wspólnym rozwijaniem praktyk operacyjnych. W tym względzie poszanowane są suwerenne kompetencje Państw Członkowskich, jak na przykład wybór środków i decyzja o strategii porządku publicznego, przy zapewnieniu wspólnej ścieżki współpracy tam, gdzie to konieczne.

Ocena jakościowa współpracy na rzecz ponadgranicznego porządku publicznego to istotny probierz procesu oceny Schengen. W tym kontekście jasnym jest, że poszanowanie wspólnie przyjętych zasad jest konieczne dla osiągnięcia równomiernie wysokiego poziomu bezpieczeństwa na całym obszarze przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, dla uniknięcia pleniących się nowych procederów i szkodliwych skutków ubocznych dla bezpieczeństwa poszczególnych państw. Państwa Członkowskie zgadzają się zarazem, że poszanowanie wspólnych zasad winno pozostawić każdemu z Państw dostateczny margines niezależnej decyzji, co do zakresu w jakim zechcą się zaangażować we współpracę ponadgraniczną w zależności od nadchodzących faktycznych warunków operacyjnych. Aby osiągnąć taką równowagę i podnieść jakość oraz wzmocnić siły współpracy, decyzja gromadzi owoce doświadczeń minionych dziesięciu lat. Decyzja sprawia, że dalszy rozwój opiera się ściślej na wspólnych strukturach współpracy, a co za tym idzie, wzmaga korzyści płynące z najlepszych praktyk i ustawicznych ulepszeń. Finansowane przez Komisję w ramach współpracy policyjnej i sądowej (AGIS) programy nastawione na projekty, czy też wzajemna weryfikacja prowadzona pod patronatem Rady nakierowane są na potrzeby takich wspólnych zasad i praktyk.

Projekt wnosi więcej przejrzystości w dokonania minionego dziesięciolecia, zapewnia infrastrukturę konieczną dla poprawy współpracy, koordynacji i wymiany informacji, z pozostawieniem w wyłącznej gestii Państw Członkowskich, na ile zdecydują się zaangażować we współpracę transgraniczną skrojoną na miarę potrzeb nadchodzących faktycznych warunków operacyjnych. Jednocześnie jednak zapewnia, że w razie decyzji o zaangażowaniu we współdziałanie, wszystkie Państwa Członkowskie czyniły to w oparciu o wspólne standardy. Zapewnia również wspólny mechanizm nadzoru i kontroli służący korygowaniu i dalszej przejrzystej ewolucji procesów. Konieczne zmiany brzmienia art. 40 i 41 Konwencji z Schengen mogą być dokonane jedynie na poziomie UE.

Wniosek jest zatem zgodny z zasadą pomocniczości.

- **Zasada proporcjonalności**

Wniosek jest zgodny z zasadą proporcjonalności z następujących względów.

Wniosek ustanawia wspólne zasady i struktury współpracy, pozostawiając aspekty operacyjne w kompetencji Państw Członkowskich. Wniosek nie koliduje z krajową kompetencją zapewniania bezpieczeństwa obywateli, ani z prerogatywą samodzielnego organizowania służb porządku publicznego w sposób odpowiedni dla istniejących praktyk. Jednocześnie,

wniosek pozwala zapobiec wywołaniu, w wyniku stosowania zasady pomocniczości, rozbieżności szkodliwych dla potrzeb bezpieczeństwa publicznego, lub dla funkcjonowania przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości. Z tego powodu ustalenie wspólnych standardów minimalnych w odniesieniu do zapewnienia wystarczających sił porządku publicznego w rejonach przygranicznych na miarę zagrażającej przestępczości jest proporcjonalnym i odpowiednim działaniem.

Dodatkowe koszty w wysokości 202 500 euro rocznie, wystąpią w związku z działaniami komitetu regulacyjnego powołanego niniejszą decyzją. Przedsiębiorstwa i obywatele, jakkolwiek korzystający z efektów współpracy zaprowadzonej dzięki temu mechanizmowi, nie są bezpośrednio zainteresowani funkcjonowaniem decyzji.

- **Wybór instrumentów**

Jako instrument prawny została zatem wybrana decyzja oparta na art. 34 ust. 4, akapit 2 lit. c). Traktatu o Unii Europejskiej. Inne środki nie byłyby odpowiednie z następujących powodów.

Wstrzymanie się od przyjęcia tego środka oznaczałoby uchylenie się od zamierzeń, jakie określał program haski. Ponadto, nie pozwoliłoby na wyodrębnienie wspólnych ram operacyjnych, na których oprzeć się powinny różne dwu- i wielostronne instrumenty współpracy. Z kolei projekt zawierający ściślejsze lub bardziej szczegółowe regulacje nie uwzględniłby różnic demograficznych, geograficznych oraz specyfiki organizacyjnej, jakie dzielą regiony przygraniczne.

Alternatywne regulacje (subwencjonowanie wielostronnych projektów w dziedzinie ładu publicznego, podręczniki, katalogi najlepszych praktyk, wzajemna weryfikacja) już funkcjonują, nie okazały się wszakże wystarczającymi dla zapewnienia ram ogólnych zasad współpracy. Uwydatniana przez tę decyzję kwestia usprawnienia współpracy transgranicznej jest wymieniona przez program haski.

4) WPŁYW NA BUDŻET

Łączne koszty, szacowane na 202 500 euro rocznie, związane z obradami komitetu regulacyjnego, który powołano i którego zadania wyznaczono niniejszą decyzją, zostaną pokryte ze środków budżetowych przeznaczonych na zasoby ludzkie i wydatki administracyjne. W pierwszym okresie działalności, do czasu osiągnięcia przez zawarte w niniejszej decyzji propozycje pełnej sprawności operacyjnej, komitet ten powinien odbywać częstsze spotkania, korzystając ze wzmocnionego wsparcia administracyjnego, w celu opracowania rozwiązań – przykładowo: dla opracowania wzorów porozumień, utworzenia wspólnych struktur i przez wzgląd na konieczność dokonania ocen. Komitet regulacyjny powinien spotykać się regularnie, na przykład dwa razy do roku, celem omówienia koniecznych do podjęcia planów i działań zmierzających do wdrożenia art. 3 decyzji Rady w sprawie wzmocnionej współpracy policyjno-celnej. Komisja powinna być organizatorem i gospodarzem obrad tych spotkań.

5) INFORMACJE DODATKOWE

- **Uchylenie obowiązującego ustawodawstwa**

Przyjęcie niniejszego wniosku doprowadzi do uchylenia istniejącego prawodawstwa.

- **Szczegółowe wyjaśnienie wniosku**

Artykuł 1 opisuje przedmiot i cel decyzji, która zmierza do zwiększenia poziomu bezpieczeństwa obywateli poprzez promocję współpracy operacyjnej i strategicznej pomiędzy policją i służbami celnymi, w szczególności na granicach wewnętrznych obszaru Schengen. Przewiduje ogólną strukturę środków odnoszących się do ulepszonej współpracy.

Artykuł 2 definiuje kluczowe terminy.

Artykuł 3 jest sformułowany na podstawie art. 39 Konwencji Wykonawczej do Układu z Schengen oraz decyzji komitetu wykonawczego z dnia 16 grudnia 1998 r i z dnia 28 kwietnia 1999 r. ustanawiających niepełny wykaz obszarów, w których usprawniona zostanie wymiana informacji.

Artykuł 4 (dotyczący koordynacji) wyszczególnia konkretne działania porządku publicznego w regionach przygranicznych, które powinny być skoordynowane, oraz warunki usprawnienia sił koordynujących. Artykuł 4 odnosi się również do kwestii rozmieszczenia sprzętu niekompatybilnego, który w przeszłości uznano za główną przeszkodę dla współpracy transgranicznej.

Artykuł 5 wylicza techniki operacyjne współpracy, jak np. wyznaczanie zadań oficerom łącznikowym lub urzędnikom innych Państw Członkowskich. Opisane środki będą pomocne dla pełnego wykorzystania dostępnych zasobów.

Artykuł 6 pociąga za sobą konieczność ustanowienia stałych struktur współpracy w regionach przygranicznych.

Artykuł 7 dotyczy ochrony danych poprzez zastosowanie odpowiednich przepisów tytułu VI Konwencji z Schengen.

Artykuł 8 przewiduje regularne weryfikacje wzajemne, zachęcając Komisję do składania Radzie sprawozdań z przeprowadzonej oceny.

Artykuł 9 określa relację pomiędzy proponowaną decyzją a porozumieniami dwustronnymi oraz traktatami.

Artykuł 10 ustanawia komitet regulacyjny złożony z przedstawicieli Państw Członkowskich, któremu przewodniczy przedstawiciel Komisji.

Artykuł 11 zmienia i rozszerza zakres art. 40 ust. 1, 2 i 7 (dotyczący systemu kontroli), oraz poszerza (znosząc ograniczenie do granic lądowych) zakres art. 41 (pościg pilny) Konwencji z Schengen.

Artykuł 12 wylicza części dorobku Schengen, które ulegną uchyleniu na mocy wniosku.

Artykuł 13 wyznacza terminy zastosowania wniosku.

2005/0131(CNS)

Wniosek

DECYZJA RADY

w sprawie poprawy współpracy policyjnej Państw Członkowskich Unii Europejskiej, w szczególności na granicach wewnętrznych, oraz zmieniającaKonwencję Wykonawczą do Układu z Schengen

KOMISJA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 30 ust. 1 lit. a), b), c), art. 32 i art. 34 ust. 2 lit. c),

uwzględniając wniosek Komisji[2],

uwzględniając opinię Parlamentu Europejskiego[3],

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Artykuł 29 Traktatu o Unii Europejskiej stwierdza, że celem Unii jest zapewnienie obywatelom wysokiego poziomu bezpieczeństwa osobistego w obszarze wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, przez wspólne działanie Państw Członkowskich w dziedzinie współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych.

(2) Wiedeński plan działań z dnia 11 grudnia 1998 r.[4] promuje bliską współpracę władz sądowniczych, policyjnych, celnych oraz innych odpowiednich władz w zakresie zapobiegania i zwalczania przestępczości zorganizowanej lub innej oraz wzywa do określenia warunków i ograniczeń, na mocy których właściwe władze policyjne i celne jednego z Państw Członkowskich mogą podejmować działania na terytorium innego Państwa Członkowskiego, we współpracy z tym Państwem oraz w porozumieniu z nim.

(3) Konkluzje Rady Europejskiej zgromadzonej w Tampere w dniach 15-16 października 1999 r. potwierdzają potrzebę zwiększenia zakresu współpracy w dziedzinie zwalczania przestępczości poprzez maksymalne wykorzystanie możliwości współpracy między władzami Państw Członkowskich w wykrywaniu przestępstw transgranicznych w jakimkolwiek Państwie Członkowskim oraz wzywają do powołania wspólnych zespołów śledczych ustanowionych decyzją ramową Rady 2002/465/JHA[5].

(4) Konwencja wykonawcza z roku 1990 do Układu z Schengen z dnia 14 czerwca 1985 r. w sprawie stopniowego znoszenia kontroli na wspólnych granicach (zwana dalej „Konwencją z Schengen")[6,] włączona w ramy Unii Europejskiej na mocy Protokołu dołączonego do Traktatu o Unii Europejskiej oraz Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską, wprowadziła nowe formy współpracy między władzami

---

2 Dz.U. C z […], […], str. […].
3 Dz.U. C z […], […], str. […].
4 Dz.U. C 19 z 23.1.1999, pkt 42 i 44 lit. b.
5 Dz.U. L 162 z 20.6.2002, str. 1.
6 Dz.U. L 239 z 22.9.2000, str. 19.

policyjnymi Państw Członkowskich jako jeden ze środków mających zrekompensować zniesienie kontroli na wspólnych granicach Państw Członkowskich obszaru Schengen. Konwencja z Schengen weszła w życie w dniu 26 marca 1995 r. - od tej pory znacznie zwiększył się zakres współpracy władz policyjnych i celnych Państw Członkowskich.

(5) Państwa Członkowskie zawarły znaczną liczbę porozumień dwustronnych oraz postanowień mających na celu wsparcie specyficznych potrzeb w zakresie współpracy w regionach przygranicznych. W sytuacji, gdy brak podejścia unijnego, wzdłuż poszczególnych wspólnych granic mogą istnieć różnice w zakresie poziomu bezpieczeństwa. Wniosek taki wysnuć można z zaleceń wydanych przez ministrów na podstawie sprawozdań stałego komitetu ds. oceny i wprowadzenia w życie dorobku Schengen.

(6) W swoim komunikacie do Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zacieśnienia współpracy policyjnej i celnej w Unii Europejskiej[7] Komisja podkreśla potrzebę znacznego zwiększenia zakresu instrumentów, środków operacyjnych oraz wysiłków Państw Członkowskich, które Państwa Członkowskie podejmują na swoich granicach wewnętrznych w celu przekształcenia terytorium Unii w prawdziwy obszar wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości.

(7) W programie haskim przyjętym 4-5 listopada 2004 r. w Hadze, Rada Europejska zachęca Komisję do występowania z wnioskami mającymi na celu dalszy rozwój dorobku Schengen w odniesieniu do transgranicznej operacyjnej współpracy policyjnej. Program haski przyznaje, że optymalny poziom ochrony w obszarze wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości wymaga podjęcia przez właściwe organy porządku publicznego, szczególnie zaś policję, służby celne oraz straż graniczną zgodnego, multidyscyplinarnego działania, zarówno na poziomie UE, jak i na poziomie krajowym.

(8) Z tego względu niezbędna jest poprawa współpracy policyjnej, zwłaszcza na granicach wewnętrznych Unii Europejskiej, w drodze wielostronnych działań na rzecz poprawy wymiany informacji oraz usprawnienia koordynacji i współpracy operacyjnej. Decyzja powinna mieć na celu normalizację, uproszczenie oraz przyspieszenie procedur. Powinna podkreślać aspekty operacyjne oparte o wspólne założenia strategiczne oraz zwiększyć skuteczność i efektywność rozmieszczenia zasobów ludzkich i materialnych.

(9) Wszechstronna wymiana informacji została jednogłośnie uznana za podstawowy warunek wstępny zapewnienia efektywności współpracy w zakresie egzekwowania prawa. W celach spójnego stosowania art. 39 Konwencji z Schengen konieczne jest sprecyzowanie, jakiego rodzaju informacje mogą być bezpośrednio wymieniane pomiędzy organami porządku publicznego Państw Członkowskich w celu prewencji i wykrywania popełnianych wykroczeń, bez konieczności dokonywania lub przekazywania wniosku o ich udostępnienie przez organa sądowe.

(10) Skuteczna współpraca możliwa będzie jedynie dzięki wszechstronnej koordynacji działań. Dlatego też Państwa Członkowskie powinny koordynować działania policji i służb celnych w regionach przygranicznych poprzez wspólne planowanie operacyjne oraz planowanie zasobów, stały proces wzajemnych konsultacji i wymiany informacji,

---

[7] COM (2004) 376 wersja ostateczna z dn. 18.5.2004 r.

a także, w razie potrzeby, wspólne szkolenia oraz specjalne ćwiczenia sytuacyjne (np. w przypadku porwania, wzięcia zakładników czy demonstracji).

(11) Należy zapewnić odpowiednie formy współpracy operacyjnej w celu zwiększenia dostępności zasobów, jak również efektywności ich rozmieszczania, a także zwiększenia skuteczności środków mających zastosowanie do codziennej pracy oraz do sytuacji specjalnych.

(12) W celu promowania i monitorowania całego procesu szerzej zakrojonej współpracy, konieczne jest ustanowienie stałych struktur wymiany informacji.

(13) W odniesieniu do środków ogólnego zakresu przewidzianych w celu stosowania postanowień art. 3 niniejszej decyzji, na przykład dla wypracowania standardowych rozwiązań technicznych i formatów przekazywania informacji, należy postępować zgodnie z procedurą regulacyjną, ustanowioną w art. 10 niniejszej decyzji.

(14) Postanowienia Konwencji z Schengen dotyczące ochrony przejść granicznych oraz pościgu transgranicznego powinny zostać zmienione w celu zwiększenia efektywności i skuteczności dochodzeń w sprawach karnych i odnośnych operacji poprzez umożliwienie ochrony granic oraz pościgu transgranicznego w przypadku dochodzeń karnych w sprawach przestępstw zagrożonych nakazem wydania lub ekstradycji osób ściganych. Co więcej, transgraniczny pościg nie może się ograniczać do granic lądowych.

(15) Z uwagi na fakt, że proponowane cele, a mianowicie usprawnienie współpracy operacyjnej służb policyjnych i celnych, w szczególności na wewnętrznych granicach, nie mogą być osiągnięte w sposób wystarczający przez Państwa Członkowskie, zważywszy na ponadgraniczny charakter zagadnień bezpieczeństwa, a zatem mogą stanowić powód współzależności poszczególnych Państw Członkowskich, cele te mogą zostać lepiej zrealizowane na szczeblu UE. W tym celu Rada może przyjąć odpowiednie środki, zgodnie z zasadą pomocniczości, zgodnie z art. 5 TWE i z art. 2 TUE. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w art. 5 TWE niniejsza decyzja nie wykracza poza to, co konieczne do osiągnięcia zamierzonego celu.

(16) Zjednoczone Królestwo uczestniczy w niniejszej decyzji, z wyjątkiem art. 11 ust. 2, zgodnie z art. 5 Protokołu włączającego dorobek Schengen w ramy Unii Europejskiej stanowiącego załącznik do Traktatu o Unii Europejskiej oraz do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz zgodnie z art. 8 ust. 2 decyzji Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącej wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych przepisów dorobku Schengen.

(17) Irlandia uczestniczy w niniejszej decyzji, z wyjątkiem art. 11 ust. 1 i 2, zgodnie z art. 5 Protokołu włączającego dorobek Schengen w ramy Unii Europejskiej stanowiącego załącznik do Traktatu o Unii Europejskiej oraz do Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską oraz zgodnie z art. 6 ust. 2 decyzji Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącej wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen.

(18) Niniejsza decyzja będzie stosowana bez uszczerbku dla zapisów dotyczących częściowego uczestnictwa Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w dorobku Schengen, na mocy, odpowiednio, decyzji Rady 2000/365/WE oraz 2002/192/WE.

(19) W odniesieniu do Islandii i Norwegii niniejsza decyzja stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, w rozumieniu Układu zawartego przez Radę Unii Europejskiej i

Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącego włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, mieszczących się w obszarze określonym w art. 1 pkt H decyzji Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania tego Układu.[8]

(20) W odniesieniu do Szwajcarii, niniejsza decyzja stanowi rozszerzenie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu umowy podpisanej przez Unię Europejską, Wspólnotę Europejską i Konfederację Szwajcarską dotyczącej włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, które mieszczą się w obszarze określonym w art. 1 pkt H decyzji Rady 1999/437/WE rozumianym w powiązaniu z art. 4 ust. 1 decyzji Rady 2004/849/WE[9] w sprawie podpisania w imieniu Unii Europejskiej oraz tymczasowego stosowania niektórych postanowień tej umowy.

(21) Niniejsza decyzja stanowi akt bazujący na dorobku Schengen lub jest z nim w inny sposób powiązana w rozumieniu art. 3 ust. 1 Aktu Przystąpienia z 2003 r., z wyłączeniem art. 11 niniejszej decyzji, do którego stosuje się art. 3 ust. 2 Aktu Przystąpienia z 2003 r.

(22) Niniejsza decyzja w pełni respektuje prawa podstawowe i przestrzega zasad uznanych w szczególności w Karcie Praw Podstawowych Unii Europejskiej.

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1
Przedmiot

1. Niniejsza decyzja określa ogólne zasady promocji współpracy strategicznej i operacyjnej między organami władz wymienionymi w art. 2 niniejszej decyzji, w szczególności na granicach wewnętrznych, mające na celu zwiększenie poziomu bezpieczeństwa obywateli Unii Europejskiej poprzez:

   (a) wzmocnienie i usprawnienie wymiany informacji na temat wszystkich kwestii dotyczących współpracy objętych jej zakresem organów,

   (b) wspólne działanie w zakresie stałej koordynacji działań strategicznych i operacyjnych,

   (c) podejmowanie wspólnych działań w zakresie działalności operacyjnej.

2. Państwa Członkowskie mające wspólną granicę powinny zintensyfikować współpracę, szczególnie w obszarach przygranicznych, w celu:

   (a) zapobiegania, wykrywania i przeprowadzania dochodzeń w związku z wszelkimi rodzajami przestępstw mających źródło w obszarze przygranicznym lub mających szczególny wpływ na poziom bezpieczeństwa obszarów przygranicznych,

   (b) zapobiegania zagrożeniom porządku publicznego i bezpieczeństwa wewnętrznego oraz rozwiązywania przypadków zakłócania porządku publicznego,

[8] Dz.U. L 176 z 10.07.1999, str. 31.
[9] Dz.U. L 368 z 15.12.2004, str. 26.

(c) propagowania podnoszenia bezpieczeństwa ruchu transgranicznego odbywającego się drogą lądową, wodną i powietrzną, wchodzącego w zakres odpowiedzialności władz objętych niniejszą decyzją,

(d) wzajemne wspieranie się w prewencji i zwalczaniu przestępstw powodujących lub mogących wywołać niebezpieczeństwa, katastrofy, lub też poważne wypadki.

(e) rozwijania i utrzymywania na wysokim poziomie wiedzy swoich władz policyjnych i celnych objętych niniejszą decyzją, jak też odpowiednich systemów prawnych i administracyjnych,

(f) podnoszenia poziomu umiejętności kadr właściwych dla zakresu tej decyzji organów, w tym językowych, w odniesieniu do wiedzy fachowej przydatnej we współpracy transgranicznej, która nie została przewidziana w wystarczającym zakresie w ramach ogólnych programów nauczania CEPOL.

3. Niniejsza decyzja nie wpływa na zniesienie kontroli na granicach wewnętrznych zgodnych z art. 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice[10].

Artykuł 2
Definicje

Dla celów niniejszej decyzji:

a) „granice wewnętrzne" rozumiane są w sposób określony w art. 1 Konwencji z Schengen[11].

b) „obszar przygraniczny" oznacza obszar, który zostanie zdefiniowany jako taki przez Państwa Członkowskie, jednak w każdym wypadku obejmujący przynajmniej terytorium Państwa Członkowskiego w odległości maksymalnej 50 kilometrów od granicy.

c) „organy objęte niniejszą decyzją" oznaczają policję, służby celne i inne władze działające na mocy Tytułu VI Traktatu o Unii Europejskiej, z wyjątkiem władz sądowych.

Artykuł 3
Wymiana informacji

1. Informacje i wsparcie wymieniane w celu osiągnięcia przedmiotu i celu art. 39 Konwencji z Schengen są przekazywane na żądanie władz policyjnych Państw Członkowskich, w szczególności w następujących obszarach:

(a) identyfikacji właścicieli i prowadzących pojazdy, w tym także statki i samoloty,

---

10 Dz.U. L […] z […], str. […].

11 [możliwa konieczność poprawek w kontekście przyjęcia rozporządzenia zgodnego z komunikatem COM(2004)391 wersja ostateczna w sprawie zasad granicznego ruchu osobowego]

(b) (b) zapytań dotyczących prawa jazdy, w tym licencji dotyczących statków i samolotów,

(c) (c) wykrywania miejsca pobytu i zamieszkania,

(d) identyfikacji abonentów telekomunikacyjnych (abonentów telefonów, faksów i internetu),

(e) uzyskiwania przez policję informacji od osób, których dotyczy sprawa, na zasadzie dobrowolności,

(f) identyfikacji osób,

(g) przekazywania z baz danych lub akt policji, lub służb celnych, policyjnych danych wywiadowczych, w przypadku których wymagana jest zgodność z odpowiednimi przepisami regulującymi kwestię ochrony danych,

(h) przygotowywania planów koordynacji środków śledczych i wszczynania poszukiwań w trybie natychmiastowym,

(i) ustalenia miejsca pochodzenia towarów, w szczególności broni i pojazdów, na przykład poprzez śledzenie kanałów sprzedaży,

(j) analizowania dowodów, na przykład poziomu uszkodzenia pojazdów w wypadkach, w których sprawca zbiegł z miejsca zdarzenia, przypadków usunięcia tekstu z dokumentów,

(k) badań oficjalnych dokumentów krajowych,

(l) działania operacyjnego obejmującego transgraniczny nadzór i pościg, dostaw kontrolowanych oraz tajnych operacji,

(m) lokalnych grup przestępczych lub osób fizycznych i ich sposobu działania.

2. Informacje do których odnosi się akapit pierwszy mogą również być przekazywane na własną inicjatywę dostarczających je służb każdemu z zainteresowanych organów objętych niniejszą decyzją.

3. Wszelkie konieczne bardziej szczegółowe regulacje w odniesieniu do wprowadzenia w życie niniejszego artykułu, co do definicji informacji która może być udostępniona, trybu dostępu i kanałów komunikacji winny być przyjmowane w zgodności z procedurą regulacyjną, którą określa art. 10.

Artykuł 4
Koordynacja struktur

1. Koordynacja działań podejmowanych przez organa objęte niniejszą decyzją w regionach przygranicznych pozostaje bez uszczerbku dla kompetencji władz sądowych.

Koordynacja ta obejmuje przede wszystkim:

(a) przygotowanie, harmonizację oraz wdrażanie planowania operacyjnego oraz działań operacyjnych, np. działań nadzorujących i poszukiwawczych oraz środków zapobiegania przestępczości, w tym zarządzanie demonstracjami publicznymi oraz związane z powyższymi planowanie zasobów,

(b) analizę kompatybilności oraz interoperacyjności sprzętu, w szczególności w zakresie technik komunikacyjnych i nadzoru,

(c) rozwój i wdrażanie wspólnych programów szkoleniowych, w tym wspólnych specjalnych ćwiczeń sytuacyjnych. Działanie w tym obszarze może obejmować wizyty robocze, programy wymiany, wspólne projekty szkoleniowe, w tym szkolenia językowe oraz rozwój wspólnych modułów edukacyjnych, w związku ze współpracą w konkretnym regionie przygranicznym.

2. Aby usprawnić koordynację działań podejmowanych przez przez organa objęte niniejszą decyzją w regionach przygranicznych, Państwa Członkowskie przede wszystkim:

(a) informują wzajemnie owe organa i wymienione przez art. 6 ust. 1 stałe struktury współpracy, powiadamiane spontanicznie i z odpowiednim wyprzedzeniem o programach roboczych, planowanych operacjach i działaniach, w tym działaniach nadzorujących, tajnych operacjach oraz dostawach kontrolowanych oraz o nadchodzących wydarzeniach, które mogą dotyczyć policji i służb celnych po drugiej stronie granicy,

(b) sporządzają wspólną ocenę ryzyka oraz sprawozdania sytuacyjne,

(c) informują się na bieżąco o nowościach administracyjnych i organizacyjnych, które mogą wpływać na skuteczność funkcjonowania policji i służb celnych po drugiej stronie granicy,

(d) udostępniają wszelkie istotne informacje stałym strukturom współpracy w rozumieniu art. 6 ust. 1 niniejszej decyzji,

(e) dzielą się z tymi organami i ze stałymi strukturami współpracy wymienionymi w art. 6 ust. 1 dostępem do istotnych informacji operacyjnych, w szczególności aktualizując podręcznik transgranicznej współpracy policyjnej przyjęty decyzją komitetu wykonawczego z dnia 16 grudnia 1998 r.[12]

Artykuł 5
Współpraca operacyjna

Współpraca operacyjna polega, w szczególności, na:

(a) wspólnym patrolowaniu, jak również interweniowaniu i kontroli w rejonach przygranicznych w celach zgodnych z art. 1, przy założeniu że takie patrole działają w zgodzie z art. 19 lit. a). rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólnotowy kodeks zasad regulujących przepływ osób przez granice[13].

(b) udzielanie pomocy przy ustanawianiu wspólnych zespołów śledczych w regionach przygranicznych powołanych zgodnie z decyzją ramową Rady 2002/465/JHA,[14]

---

12 Dz.U. L 239 z 22.9.2000, str. 408.
13 Dz.U. L […] z […], str. […].
14 Dz.U. L 162 z 20.6.2002, str. 1.

(c) wyznaczanie zadań związanych z utrzymaniem porządku funkcjonariuszom łącznikowym lub urzędnikom innego Państwa Członkowskiego w zakresie, w jakim zadania te nie obejmują stosowania środków przymusu.

Artykuł 6
Wymiana informacji i struktury koordynacyjne

1. Państwa Członkowskie ustanawiają stałe struktury współpracy między wyznaczonymi władzami objętymi niniejszą decyzją, odnoszące się do każdego z ich obszarów przygranicznych z sąsiadującymi Państwami Członkowskimi Unii Europejskiej.

2. Celem takich struktur współpracy będzie wspomaganie i monitorowanie wykonania postanowień art. 3, 4 i 5.

3. Państwa Członkowskie informują Komisję i Radę o zadaniach i kompetencjach stałych struktur współpracy powołanych na mocy niniejszego artykułu. Komisja będzie regularnie zbierać uzyskane informacje w formie sprawozdania. Podręcznik wymieniany przez art. 4 ust. 2 lit. e powinien być aktualizowany zgodnie ze specjalnie w tym celu przewidzianą procedurą.

Artykuł 7
Ochrona danych

Wszelkie przypadki wymiany informacji mające miejsce na mocy niniejszej decyzji podlegają zasadom zgodności z odpowiednimi przepisami prawnymi dotyczącymi ochrony danych oraz bezpieczeństwa danych zgodnie z tytułem VI Konwencji z Schengen.

Artykuł 8
Ocena wdrożenia

1. Państwa Członkowskie przeprowadzają w regionach przygranicznych regularne dwustronne oceny mające na celu oszacowanie osiągniętego poziomu współpracy oraz ustalenie, czy konieczne jest wprowadzenie dostosowań oraz zidentyfikowanie obszarów, w których współpraca może zostać ulepszona w kontekście niniejszej decyzji. Państwa Członkowskie informują Radę i Komisję o wynikach takich ocen.

2. Na podstawie sprawozdań z ocen, o których mowa w ust. 1 Komisja, nie później niż trzy lata od daty wejścia w życie niniejszej decyzji, przedkłada Radzie sprawozdanie z funkcjonowania niniejszej decyzji. Rada dokonuje oceny zakresu, w jakim Państwa Członkowskie spełniły postanowienia niniejszej decyzji, i podejmuje odpowiednie środki.

Artykuł 9
Porozumienia dwustronne organów objętych tą decyzją

Niniejsza decyzja nie wyklucza zawierania między Państwami Członkowskimi mającymi wspólną granicę bardziej szczegółowych lub przyszłych zgodnych z nią porozumień o współpracy organów objętych niniejszą decyzją.

Państwa Członkowskie informują Radę i Komisję o takich porozumieniach.

Artykul 10
Komitet

1. W przypadku odniesień do niniejszego artykułu Komisję wspiera komitet złożony z przedstawicieli Państw Członkowskich pod przewodnictwem przedstawiciela Komisji.

2. Komitet przyjmuje swój regulamin wewnętrzny, oparty na standardowej procedurze prac komitetów komitologii.

3. Przedstawiciel Komisji przedkłada komitetowi projekt środków, które mają być przyjęte. Komitet przedstawia swoją opinię na temat projektu w terminie, który przewodniczący może określić w zależności od pilności sprawy. W przypadku decyzji, które muszą być przyjęte przez Radę na wniosek Komisji, opinię przyjmuje większość, o której mowa w art. 205 ust. 2 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Głosy przedstawicieli Państw Członkowskich w komitecie są ważone w sposób ustanowiony w tym artykule. Przewodniczący nie bierze udziału w głosowaniu.

4. Komisja przyjmuje przewidywane środki, jeżeli są one zgodne z opinią komitetu.

5. Jeżeli zamierzone środki nie są zgodne z opinią komitetu lub opinia nie zostanie przedstawiona, Komisja niezwłocznie przedstawia Radzie propozycję w sprawie środków, które mają zostać podjęte, z poinformowaniem Parlamentu Europejskiego.

6. Rada może podjąć kwalifikowaną większością głosów decyzję w sprawie propozycji, w terminie dwóch miesięcy od daty jej przedstawienia Radzie.

   Jeżeli w tym terminie Rada kwalifikowaną większością głosów wyraziła sprzeciw wobec propozycji, Komisja ponownie ją zbada. Może ona przedłożyć Radzie zmieniony wniosek, ponownie przedłożyć ten sam wniosek lub przedstawić projekt aktu prawnego.

   Jeżeli po upływie wskazanego terminu Rada ani nie przyjęła proponowanego aktu wykonawczego, ani nie wyraziła swojego sprzeciwu wobec propozycji środków wykonawczych, proponowany akt wykonawczy jest przyjmowany przez Komisję.

7. Członków komitetu wyznacza się spośród władz odpowiedzialnych za wykonanie niniejszej decyzji – po jednym przedstawicielu wyznaczonym przez każde z Państw Członkowskich.

Artykuł 11
Zmiany w Konwencji z Schengen

W Konwencji z Schengen wprowadza się następujące zmiany:

1. w art. 40 wprowadza się następujące zmiany:

   (a) W ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Funkcjonariusze jednego Państwa Członkowskiego, którzy w ramach postępowania w sprawie karnej, nadzorują w ich kraju osobę podejrzaną o udział w przestępstwie zagrożonym karą pozbawienia wolności o górnej granicy ustawowego zagrożenia co najmniej 12 miesięcy, jako że istnieją poważne podstawy, by sądzić, że osoba ta może okazać się pomocna w identyfikacji lub odnalezieniu osoby podejrzanej o udział w takim przestępstwie, są upoważnieni do kontynuowania nadzoru na

terytorium innego Państwa Członkowskiego, które wyraziło zgodę na transgraniczny nadzór w odpowiedzi na przekazany uprzednio wniosek o udzielenie pomocy wraz z odpowiednim uzasadnieniem. Upoważnienia mogą być opatrzone warunkami."

(b) W ust. 2 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„W razie gdyby dla szczególnie pilnych przesłanek złożenie wniosku i uzyskanie zgody ościennego Państwa Członkowskiego było niemożliwe, funkcjonariusze prowadzący nadzór będą upoważnieni do kontynuacji nadzoru osoby, podejrzaną o udział w przestępstwie zagrożonym karą pozbawienia wolności o górnej granicy co najmniej 12 miesięcy, pod warunkiem spełnienia następujących warunków."

(c) ustęp 7 skreśla się.

2. w art. 41 wprowadza się następujące zmiany:

(a) W ust. 1 akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Funkcjonariusze jednego Państwa Członkowskiego, którzy ścigają w swoim kraju osobę schwytaną podczas popełniania lub uczestniczenia w przestępstwie podlegającym karą pozbawienia wolności o górnej granicy co najmniej 12 miesięcy są uprawnieni do kontynuowania pościgu na terytorium innego Państwa Członkowskiego bez konieczności uzyskania uprzedniej zgody tego ostatniego, jeśli z uwagi na szczególnie pilny charakter sprawy nie jest możliwe poinformowanie właściwych organów innego Państwa Członkowskiego przy pomocy jakiegokolwiek ze sposobów określonych w art. 44 Konwencji z Schengen przed wjazdem na to terytorium lub jeśli powyższe władze nie są w stanie dotrzeć na miejsce przestępstwa w celu przejęcia pościgu.

(b) Skreśla się ust. 4 i ust. 5 lit. b).

Artykuł 12
Przepisy końcowe

Niniejszym sekcja 1 zasad zasad regulujących współpracę policji w dziedzinie zapobiegania przestępstwom i wykrywania ich, wymieniona w nocie prezydencji (dokument SCH/I (98)75, rev. 5) z dnia 28 kwietnia 1999 r., potwierdzona Decyzją Komitetu Wykonawczego z dnia 28 kwietnia 1999 r. w sprawie poprawy współpracy policji w dziedzinie zapobiegania i wykrywania przestępstw (SCH/Com-ex (99)18) traci moc.

Artykuł 13
Data obowiązywania

Niniejsza decyzja wchodzi w życie po sześciu miesiącach od daty jej opublikowania w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej.

Sporządzono w Brukseli,

W imieniu Rady
Przewodniczący

LEGISLATIVE FINANCIAL STATEMENT

Policy area(s): Justice and Home Affairs
Activit(y/ies): 1806 – Establishing a genuine area in criminal and civil matters

TITLE OF ACTION: PROPOSAL FOR A COUNCIL DECISION ON THE IMPROVEMENT OF POLICE COOPERATION AT THE INTERNAL BORDERS OF THE MEMBER STATES OF THE EUROPEAN UNION

1. BUDGET LINE(S) + HEADING(S)

NA

2. OVERALL FIGURES

2.1. Total allocation for action (Part B): € million for commitment

NA

2.2. Period of application:

NA (starting 2006)

2.3. Overall multiannual estimate of expenditure:

(a) Schedule of commitment appropriations/payment appropriations (financial intervention) *(see point 6.1.1)*

€ million (*to three decimal places)*

	[2006]	[2007]	[2008]	[2009]	[2010]	[2011]	Total
Commitments							
Payments							

(b) Technical and administrative assistance and support expenditure *(see point 6.1.2)*

Commitments							
Payments							

Subtotal a+b							
Commitments							
Payments							

(c) Overall financial impact of human resources and other administrative expenditure *(see points 7.2 and 7.3)*

Commitments/ payments	0.202	0.202	0.202	0.202	0.202	0.202	0.202

TOTAL a+b+c							
Commitments							
Payments							

2.4. Compatibility with financial programming and financial perspective

NA

2.5. Financial impact on revenue:

Proposal has no financial implications

3. BUDGET CHARACTERISTICS

Type of expenditure		**New**	**EFTA contribution**	**Contributions form applicant countries**	**Heading in financial perspective**
Non-comp	Non-diff	NA	NA	NA	**No** NA

4. LEGAL BASIS

Article 30(1)(a), (b) and (c) Article 32 and 34 (2)(c)TEU

5. DESCRIPTION AND GROUNDS

5.1. Need for Community intervention

5.1.1. Objectives pursued

The objective is to set up a comitology procedure for the improvement of police and customs cooperation at the internal borders of the Member States. Article 12 of the proposal stipulates that the Commission should be assisted by a Regulatory Committee composed of the representatives of the Member States and chaired by the representative of the Commission.

The preparation of a proposal for a Council Decision on improvement of police and customs cooperation at the internal borders between Member States of the European Union is mentioned in the Commission Legislative and Working Programme 2004 And 2005.

In its Declaration on combating terrorism of 25 March 2004, the European Council instructs the Council, among other things, to examine measures in the area of "cross-border hot pursuit" and calls for further development of the legislative framework.

5.1.2. Measures taken in connection with ex ante *evaluation*

The Regulatory Committee will have to fulfil its tasks on the basis of the Council Decision on the improvement of police cooperation at the internal borders and on the basis of the input provided by the Member States. At the beginning of its activities, until such time as the proposals contained in the Decision have become operational, the Committee will have to meet more frequently and will need more intensive administrative support to find solutions, for example, in the context of the drafting of model agreements, creation of common structures and evaluation aspects.

5.2. Action envisaged and budget intervention arrangements

The Regulatory Committee should meet regularly, estimated twice a year, to discuss what planning and measures need to be taken in order to implement Article 3 of the Council Decision on improved police and customs cooperation. These meetings will have to be organised and hosted by the Commission

5.3. Methods of implementation

The Commission will have to invite the representatives of the Member states

6. FINANCIAL IMPACT

6.1. Total financial impact on Part B - (over the entire programming period)

6.1.1. Financial intervention

NA

6.1.2. Technical and administrative assistance, support expenditure and IT expenditure (commitment appropriations)

NA

6.2. Calculation of costs by measure envisaged in Part B (over the entire programming period)

NA

7. IMPACT ON STAFF AND ADMINISTRATIVE EXPENDITURE

The impact on staff and administrative expenditure will be covered in the context of allocation of ressouces of the lead DG in the context of the annual allocation procedure.

The allocation of posts also depends on the attribution of functions and resources in the context of the financial perspectives 2007-2013.

7.1. Impact on human resources

Types of post		Staff to be assigned to management of the action using existing and/or additional resources		Total	Description of tasks deriving from the action
		Number of permanent posts	Number of temporary posts		
Officials or temporary staff	A B C	1 B/0.5 A		1rst year: 1B 0.5 A	Gathering and processing of information, preparing the Committee meetings
Other human resources					
Total					

7.2. Overall financial impact of human resources

Type of human resources	Amount (€)	Method of calculation *

Officials Temporary staff	1rst year: 162 000	1 X 108 000 0.5 X 108 000 = 162 .00
Other human resources (specify budget line)		
Total	162.000	

The amounts are total expenditure for twelve months.

7.3. Other administrative expenditure deriving from the action

Budget line (number and heading)	Amount €	Method of calculation
Overall allocation (Title A7) A0701 – Missions A07030 – Meetings A07031 – Compulsory committees A07032 – Non-compulsory committees A07040 – Conferences A0705 – Studies and consultations Other expenditure (specify)	40.000	2 meetings* 27 * 740€
Information systems (A-5001/A-4300)		
Other expenditure - Part A (specify)		
Total	40.000	

The amounts are total expenditure for twelve months.

Specify the type of committee and the group to which it belongs.

I.	Annual total (7.2 + 7.3)	€202 500
II.	Duration of action	
III.	Total cost of action (I x II)	

8. FOLLOW-UP AND EVALUATION

8.1. Follow-up arrangements

The Committee will lay down its rules of procedure, including rules on confidentiality. The European Parliament will be informed analogous to Article 7 of Council Decision 99/468/EC of 28.6.1999 laying down the procedures for the exercise of implementing powers conferred on the Commission (OJ L 184, 17.7.1999, p. 23).

8.2. Arrangements and schedule for the planned evaluation

NA

9. ANTI-FRAUD MEASURES

NA.